

Bruxelles, den 27.7.2017
COM(2017) 401 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

FJORTENDE RAPPORT

**OVERBLIK OVER TREDJELANDES
HANDELSBESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OVER FOR DEN
EUROPÆISKE UNION FOR 2016**

{SWD(2017) 277 final}

DA

DA

1. INDLEDNING

Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter består af tre vigtige værktøjer, der specifikt er udformet inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), for at opfylde dette mål: antidumping-, antisubsidie- og beskyttelsesforanstaltninger.

Antidumping- og antisubsidieforanstaltninger¹ har til formål at modvirke væsentlig skade (eller risikoen for skade) forårsaget af dumpingimport og/eller subsidieret import over for en indenlandsk erhvervsgren, mens beskyttelsesforanstaltninger giver indenlandske producenter et midlertidigt pusterum i forbindelse med en uventet og væsentlig stigning i importen. Beskyttelsesforanstaltninger anvendes over for importen fra alle oprindelseslande uden sondring (erga omnes), mens antidumping- og antisubsidieforanstaltninger er landespecifikke — og endda virksomhedspecifikke.

Hvert WTO-medlem har ret til at anvende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for at bekæmpe illoyal handelspraksis. Dette skal dog ske i fuld overensstemmelse med WTO-reglerne, da misbrug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter fører til ulovlige og uberettigede protektionistiske foranstaltninger, som har en negativ indvirkning på den globale handel og den økonomiske udvikling. EU anvender selv regelmæssigt handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter (med undtagelse af beskyttelsesforanstaltninger), men anvender en moderat og afbalanceret tilgang. EU's standarder er faktisk endnu strengere end dem, der er fastsat ved WTO's regler, og omfatter yderligere betingelser, før der kan indføres foranstaltninger. Disse såkaldte "WTO+ -elementer" omfatter eksempelvis en obligatorisk vurdering af Unionens interesser, der skal gennemføres forud for enhver foranstaltning, med henblik på at vurdere, hvordan indførelsen eller den manglende indførelse af foranstaltninger, påvirker den europæiske økonomi.

Siden 2010 er der iagttaget en betydelig stigning i tredjelandes anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter over for EU's eksport. I disse tider med økonomisk afmatning og stagnerende efterspørgsel, især inden for bestemte sektorer, leder EU's erhvervsgrene naturligvis efter andre steder at afsætte deres produktion, herunder eksportmarkeder. Det er derfor af afgørende betydning, at eksportmulighederne ikke begrænses af uberettigede handelsbeskyttelsesforanstaltninger, som uretmæssigt indskrænker markedsadgangen.

EU forventer, at dens handelspartnere også følger de gældende WTO-standarder i deres anvendelse af instrumenterne og har fortsat sine bestræbelser på at fremme bedste praksis: hvert år afholder Kommissionen et omfattende seminar af en uges varighed om handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for embedsmænd fra undersøgelsesmyndigheder i tredjelande. 20 embedsmænd fra 6 forskellige lande (Egypten, Japan, Thailand, Tunesien, Tyrkiet og Vietnam), og WTO's sekretariat deltog i det seminar, der blev afholdt i november 2016. Desuden fandt der bilaterale møder sted sidste år for at udveksle bedste EU-praksis med embedsmænd, der beskæftiger sig med handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, fra henholdsvis Indonesien, Thailand, Kina og Korea, samt mere uformelle kontakter med andre handelspartnere.

¹ Inden for rammerne af WTO omtales antisubsidieforanstaltninger som udligningstold.

Når et tredjeland indleder en handelsbeskyttelsesundersøgelse af EU-eksporten, er det Kommissionens rolle at deltage aktivt, når det er nødvendigt, for at gøre noget ved de systemiske problemer, der er fremkommet under proceduren, og for at sikre foreneligheden med WTO-reglerne. Det sker f.eks. ved hjælp af skriftlige henvendelser til undersøgelsesmyndigheder i tredjelands, men også gennem regelmæssig deltagelse i høringer med henblik på at sikre, at der tages hensyn til EU-eksportørernes rettigheder og interesser. Kommissionen deltager også inden for rammerne af de bilaterale aftaler og i multilateral sammenhæng.

Denne rapport beskriver de generelle tendenser i tredjelandes handelsbeskyttelsesaktiviteter, der har negative konsekvenser eller kan have konsekvenser for EU's eksport, de konstaterede problemer og de resultater, der er opnået i 2016. Den giver også et overblik over, hvad Kommissionen konkret har gjort i forbindelse med overvågning af tredjelands og indeholder en detaljeret analyse af hvert land og udtømmende tal i bilaget.

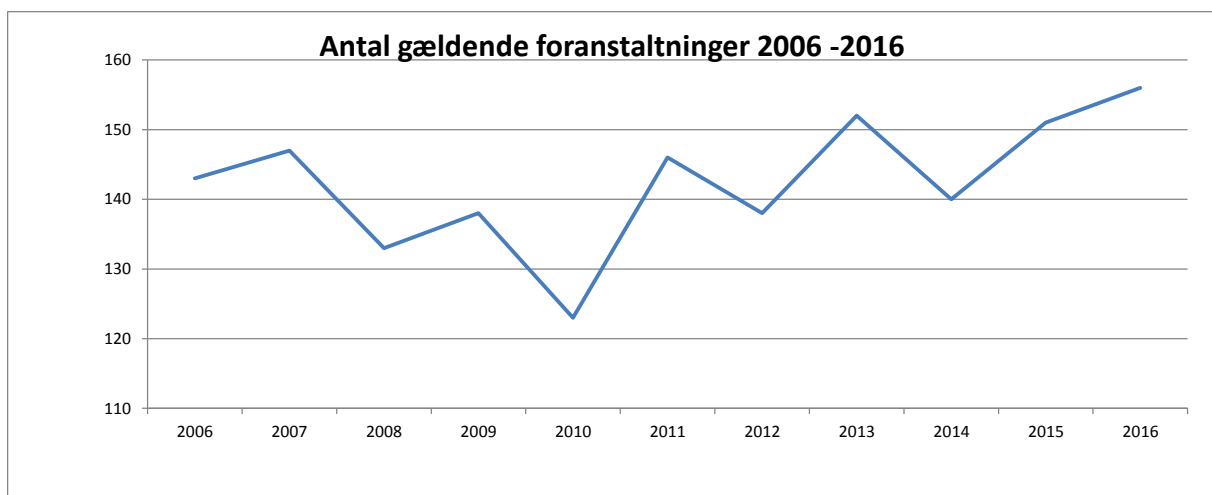
2. OVERORDNEDE TENDENSER

2.1. Gældende foranstaltninger ved udgangen af 2016

Ligesom i 2015 var tredjelandes handelsbeskyttelsesaktiviteter over for EU's erhvervsgrøner i 2016 stadig omfattende.

Ved udgangen af 2016 var der 156 tilfælde af gældende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, der påvirkede EU-eksporten, hvilket er en stigning i forhold til de 151 foranstaltninger, der var gældende ved udgangen af 2015. Som vist i diagrammet nedenfor, har der været en klar stigende tendens i antallet af gældende foranstaltninger, som har påvirket EU's eksport siden 2010, og aktiviteten i forbindelse med handelsbeskyttelsesinstrumenter er stadig meget omfattende.

Gældende foranstaltninger ved udgangen af 2016

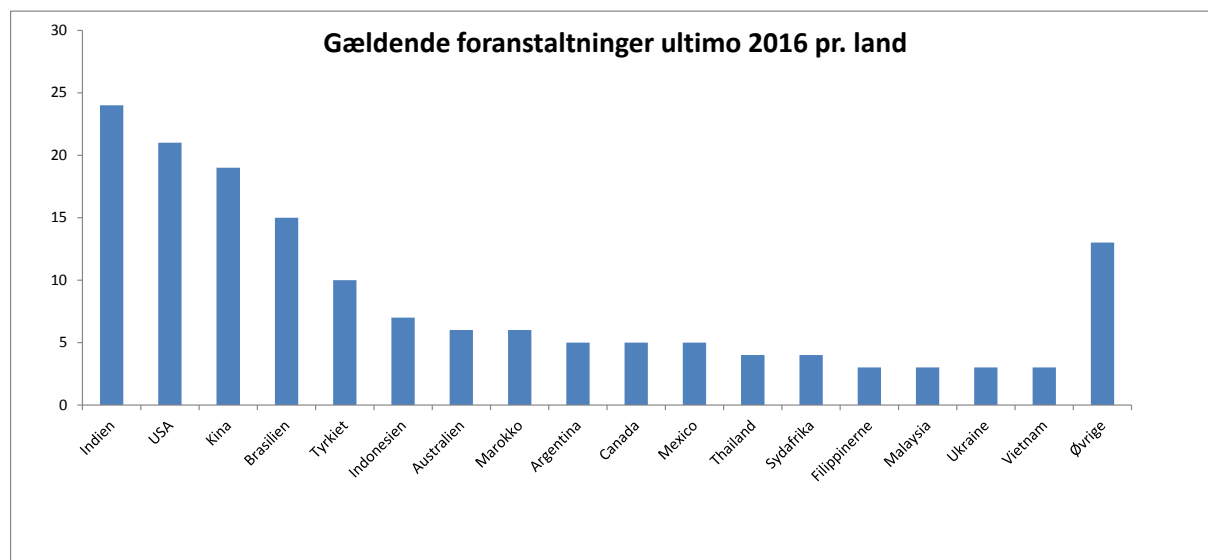

Kilde: Statistik fra WTO og EU

Som det fremgår af nedenstående diagram, var **Indien** fortsat den mest aktive bruger af handelsbeskyttelsesinstrumenter over for EU med i alt 24 gældende foranstaltninger ved udgangen af 2016 (19 antidumping- og 5 beskyttelsesforanstaltninger), hvilket er en stigning på 5 foranstaltninger i forhold til 2015 (19). Herefter følger **USA** med 21 gældende

foranstaltninger, heraf er 19 antidumping- (3 flere end i 2015) og 2 antisubsidieforanstaltninger. **Kina** forblev stabil med 19 foranstaltninger (17 antidumping- og 2 antisubsidieforanstaltninger) såvel som **Brasilien** med 15 foranstaltninger, der alle var antidumping.

Gældende foranstaltninger ved udgangen af 2016 fordelt pr. land

Kilde: Statistik fra WTO og EU

Fordelt på instrumenttype er 116 ud af de 156 gældende foranstaltninger², antidumping, 5 antisubsidie og 35 beskyttelsesforanstaltninger (det skal dog bemærkes, at beskyttelsesforanstaltninger ikke er landespecifikke og dermed ikke alle nødvendigvis berører EU's eksport).

Med hensyn til beskyttelsesforanstaltninger var de vigtigste brugere i 2016 Indonesien (7) med det højeste antal indførte foranstaltninger, efterfulgt af Indien (5) og fire andre asiatiske lande: Malaysia, Filippinerne, Thailand og Vietnam (hver med 3).

2.2. Nye undersøgelser indledt i 2016

Hvad angår nye undersøgelser, er der i 2016 sket en betydelig tilbagegang: alle tredjelande tilsammen indledte i alt 30 nye sager mod EU, hvilket er 7 færre end i 2015. Det skyldes hovedsagelig en **faldende tendens** i antallet af **nye beskyttelsesundersøgelser**, som gik tilbage fra 18 i 2015 til 12 i 2016 (-6). Antallet af antidumping- og antisubsidieundersøgelser forblev forholdsvis stabilt sammenlignet med 2015, dvs. 18 nye antidumpingundersøgelser og ingen nye antisubsidieundersøgelser.

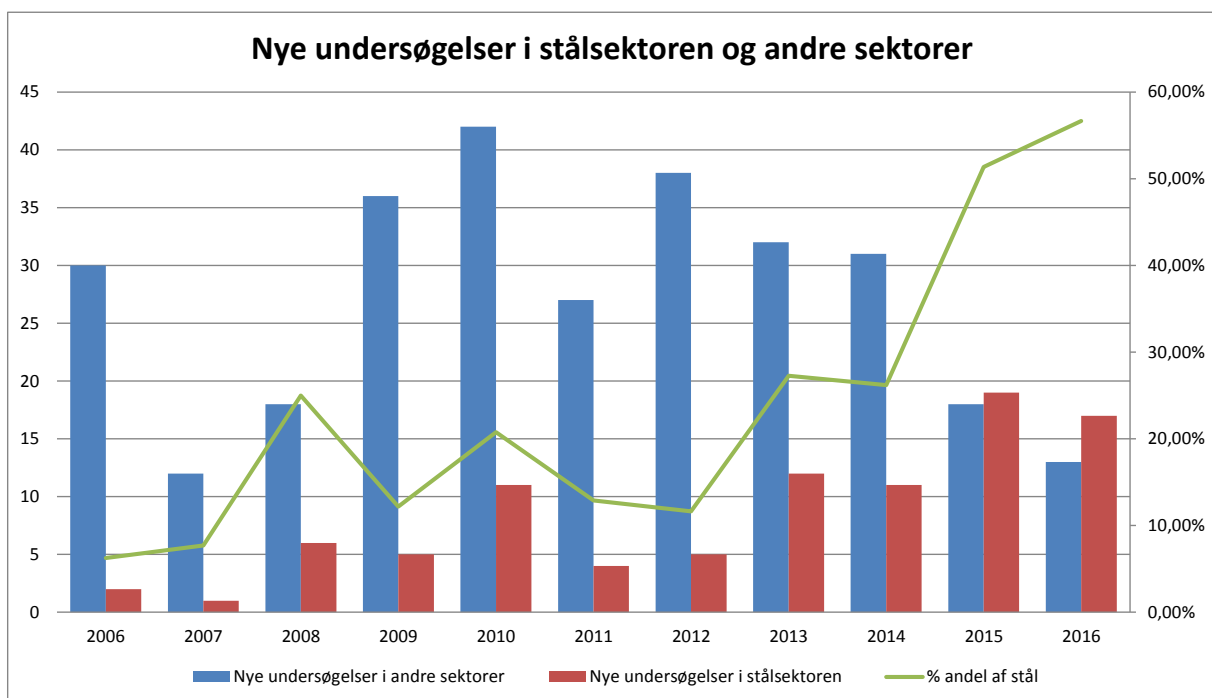
Det er værd at bemærke, at blandt alle lande er **Indien** det land, hvor der blev indledt flest nye undersøgelser (5, heraf 4 antidumpingundersøgelser), hvilket vendte den faldende tendens, som var blevet konstateret i 2015, hvor der ikke blev indledt nogen antidumpingundersøgelser.

² Nærmere oplysninger om foranstaltninger indført af tredjelande over for EU findes på Generaldirektoratet for Handels websted under: <http://trade.ec.europa.eu/actions-against-eu-exporters/cases/index.cfm>.

Hvad angår sektorer, var den tiltagende tendens som i 2015, at der blev indledt nye **stålsager** af tredjelande over for EU, og den fortsatte i 2016. Som vist i nedenstående diagram oversteg andelen af nye stålundersøgelser det samlede antal sager i alle andre sektorer. Faktisk vedrørte 17 af de 30 nye undersøgelser over for EU i 2016 stålprodukter. Fra 2015 har stålindustrien på verdensplan ofte været genstand for undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og foranstaltninger. Dette skyldes hovedsagelig uudnyttet kapacitet og overproduktion i Kina, hvilket resulterer i betydelig eksport til dumpingpriser. Selv om der ikke er nogen overkapacitet i stålproduktionen i EU, er EU-erhvervsgrenene også ofte genstand for handelsforanstaltninger indført af tredjelande over for importen af stål. Det er især tilfældet for beskyttelsesforanstaltninger, der anvendes uafhængigt af oprindelseslandet. EU er dog også undertiden omfattet af antidumpingundersøgelser i tredjelande, der ellers primært er rettet mod dumpede stålprodukter fra Asien.

EU indledte også selv en række sager og indførte foranstaltninger over for importen af stålprodukter. For nøje at overvåge udviklingen i sektoren har EU indført en mekanisme til "overvågning af stål": det indebærer en regelmæssig overvågning af den udvikling i importen, som truer med at forvolde EU's stålproducenter skade.

Nye undersøgelser rettet mod EU i stålsektoren og andre sektorer

Kilde: Statistik fra WTO og EU

2.3. Foranstaltninger indført i 2016

I alt indførte tredjelande 30 nye foranstaltninger i 2016 over for EU's eksport. Det udgør et **betydeligt fald** i forhold til 2015 (37), navnlig i antallet af **beskyttelsesforanstaltninger**, som faldt fra 15 til 10. I den forbindelse er det vigtigt at minde om, at Europa-Kommissionen er meget aktiv med hensyn til at fremme handelspartnerne retfærdige anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, især når det drejer sig om beskyttelsesforanstaltninger.

For så vidt angår antidumping- og antisubsidieforanstaltninger, viser tallene en generel stabil tendens. Sidste år var der et mindre fald i det samlede antal indførte antidumpingforanstaltninger (19) i forhold til 2015 (21), men nogle lande indførte flere foranstaltninger end i 2015: USA og Indien indførte henholdsvis 5 og 3 antidumpingforanstaltninger, mens de i 2015 kun indførte foranstaltninger hver i 1 tilfælde. På den anden side oplevede Brasilien en modsatrettet tendens: det indførte kun antidumpingforanstaltninger i 1 tilfælde, mens det i 2015 indførte foranstaltninger i 8 tilfælde. Der blev kun indført 1 antisubsidieforanstaltning sidste år af USA, ligesom i 2015.

3. TILBAGEVENDENDE PROBLEMER

3.1. Antiomgåelsesundersøgelse³

I 2016 var antallet af sager indledt af tredjelande over for EU, som involverer omgåelse, fortsat betydeligt. Som i 2015 var der sidste år i alt 5 sager, der involverer omgåelse: Tyrkiet havde 3 gældende foranstaltninger (2 over for vævet stof fra Bulgarien og Polen og 1 over for krydsfiner fra Bulgarien, hvor sidstnævnte blev indført i oktober), og der blev indledt 1 ny undersøgelse (hængsler fra Grækenland, Spanien og Italien), og en anden blev indledt af Argentina (coated papir fra Finland).

Omgåelse vedrører ulovlig praksis, som f.eks. omladning, urigtig angivelse af varens oprindelse, ændring af varen eller samleprocesser, der sigter på at undgå betaling af gældende antidumping- eller antisubsidietold. Når der konstateres omgåelse, kan de eksisterende antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger udvides til også at omfatte tredjelande, der ikke er omfattet af foranstaltningerne (men ofte er geografisk tæt på det sted), hvor omgåelsesaktiviteten finder sted, eller tæt på den let ændrede vare. Da der i øjeblikket ikke findes nogen fælles regler i WTO-aftalerne vedrørende omgåelse, og da det kan blive problematisk, når antiomgåelsesforanstaltningerne omfatter egentlige producenter, er dette et følsomt område, som Kommissionen nøje overvåger.

3.2. Retten til forsvar

Et centralt element i alle undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter er parternes ret til at forsvare sig. Det er op til undersøgelsesmyndighederne at sikre, at der stilles et meningsfyldt ikke-fortroligt dossier til rådighed til konsultation. Et sådant dossier bør ikke indeholde forretningshemmeligheder og bør indeholde redigerede oplysninger i form af indeks eller intervaller, der gør det muligt for alle parter at danne sig et fuldstændigt billede af situationen. Desværre er der i mange undersøgelser (navnlig dem, der kun har få eller én klager) næsten ingen oplysninger i det ikke-fortrolige dossier, eller de er ganske enkelt slettet. Denne mangel på relevante oplysninger gør det umuligt for parterne at forstå sagens omstændigheder og forsvare sig selv. I sådanne tilfælde griber Kommissionen systematisk ind og insisterer på større gennemsigtighed under sagen.

3.3. Skade og årsagssammenhæng

Undersøgelser bør kun resultere i foranstaltninger, når de relevante WTO-betingelser er nøje opfyldt, det er desværre ikke altid tilfældet. Kommissionen har især ofte fået forelagt en

³ Antiomgåelsesundersøgelser vises ikke i den onlinesøgemaskine, der er omtalt under fodnote 2, men i de vedhæftede statistikker medregnes disse som antidumpingsager.

utilstrækkelig analyse, når eksistensen af en klar årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den skade, der er påført den indenlandske erhvervsgren, var meget tvivlsom. Når forbindelsen mellem disse to ikke kan fastlægges, selv når der konstateres skade, er der ikke nogen tilstrækkelig grund til at indføre foranstaltninger i henhold til WTO's regler. Det er vigtigt at huske på, at der kan være mange grunde til, at den indenlandske erhvervsgren har lidt skade: herunder bl.a. ineffektiv udnyttelse af kapaciteten, et fald i indenlandsk efterspørgsel eller en stigning i råvare- og energipriser. Eventuel skade som følge af sådanne andre faktorer må ikke tilskrives dumpingimporten og kan bryde årsagssammenhængen. Kommissionen er særlig opmærksom på analysen af skade og årsagssammenhæng i undersøgelser i tredjelande, da eventuelle foranstaltninger uden en årsagssammenhæng bevæger sig ud over at afhjælpe skade som følge af dumpet/subsidieret import og nemt kan blive til protektionisme.

3.4. Problematisk brug af beskyttelsesforanstaltninger

Som forklaret ovenfor er beskyttelsesforanstaltninger det mest handelsbegrænsende instrument, da de gælder for al import uanset oprindelse. Derfor bør de kun anvendes under meget usædvanlige omstændigheder for midlertidigt at beskytte den indenlandske industri som følge af en pludselig og kraftig stigning i importen. Selv om brugen af beskyttelsesforanstaltninger er begyndt at falde i 2016, fortsætter Kommissionen med systematisk at deltage i næsten alle undersøgelser, da mange ikke synes at overholde de strenge regler, der er fastsat i WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger. Mange beskyttelsesundersøgelser henviser til import, der rent faktisk har oprindelse i et enkelt land, og således ville antidumping- eller antisubsidieinstrumenter være mere hensigtsmæssige og give en mere målrettet reaktion på problemet uden unødigt at begrænse markedsadgangen. I 2016 var dette tilfældet, især i Sydøstasien, hvor beskyttelsesundersøgelser tog sigte på at beskytte det indenlandske stålmarked mod stigende import af stålprodukter, især fra Kina.

4. DE VIGTIGSTE RESULTATER

Kina — Ophævelse af antidumpingforanstaltninger efter WTO-appelorganets rapport

Den 22. august 2016 ophævede Kina antidumpingforanstaltningerne over for visse **højtydende sømløse rør af rustfrit stål** med oprindelse i EU og Japan. Denne afgørelse er udtryk for gennemførelsen af WTO-appelorganets rapport af oktober 2015, hvori det blev konkluderet, at de antidumpingforanstaltninger, som Kina havde indført i 2012, var i strid med WTO-reglerne (jf. også punkt 5 nedenfor). Denne sag er et eksempel på uberettigede kinesiske handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, som skyldtes gengældelse og ikke var i overensstemmelse med WTO-reglerne. Sagen blev indledt kort tid efter, at EU indledte en sag over for importen af stål fra Kina. WTO's appelorgan konstaterede navnlig, at det kinesiske handelsministerium ikke foretog en segmenteret analyse af virkningerne af dumpingimporten på den kinesiske erhvervsgren og undlod at sikre, at skade forvoldt af andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Det fastslog endvidere, at de interesserede parter ikke havde fået ordentlig mulighed for at udøve deres ret til forsvar.

Australien — Toldnedsættelse for eksporterende producenter af forarbejdede tomater

I 2013 indledte de australske myndigheder en antidumpingundersøgelse vedrørende **forarbejdede tomater** fra Italien (EU's eksport af denne vare til Australien beløber sig til 48 mio. EUR). På baggrund af en række indgreb blev undersøgelsen for så vidt angår de to største eksportører, som tegner sig for ca. 45 % af EU's samlede eksport, afsluttet, da der ikke blev fundet bevis for dumping. Tolden for de øvrige samarbejdsvillige eksportører var forholdsvis lav (4 % i gennemsnit).

I 2015 indledte Australien en ny antidumpingundersøgelse vedrørende de to eksporterende producenter, over for hvem den tidligere undersøgelse var afsluttet. Trods en række tekniske og politiske indgreb på forskellige niveauer indførte de australske myndigheder i begyndelsen af 2016 foranstaltninger fra 4,5 % til 8,4 %. Disse foranstaltninger var baseret på en metode, hvis anvendelse fører til alvorlige systemiske problemer, da den indirekte anfægtede EU's betalinger i landbrugsaftalens "grønne boks" (der er tilladt i henhold til WTO's regler) i forbindelse med en antidumpingundersøgelse. I april 2016 indledte det australske antidumpingundersøgelsespanel efter anmodning fra italienske virksomheder og myndigheder en fornyet undersøgelse af foranstaltningerne. Kommissionen greb omgående ind i proceduren i samarbejde med erhvervsgrenen og viste, at prisen på rå tomater indkøbt af de to eksportører ikke blev påvirket af EU's betalinger til den grønne boks. Som følge heraf burde der ikke have været nogen omkostningstilpasninger, som resulterede i kunstigt høje dumpingmargener. Dette argument slog igennem, og den 5. januar 2017 nedsatte de australske myndigheder den gældende told for de to eksporterende producenter (til 0 % for en eksportør og til 4,6 % for den anden) i erkendelse af, at metoden til justering af omkostningerne ikke var hensigtsmæssig.

Parallelt hermed blev der i maj 2016 indledt en interimundersøgelse begrænset til de andre eksporterende producenter, der allerede er omfattet af foranstaltninger, af de australske myndigheder for at anvende den metode til justering af omkostningerne, som de oprindeligt havde anvendt på de to italienske virksomheder, også med henblik på at forhøje deres dumpingmargener. Men i januar 2017 tog det australske antidumpingudvalg som følge af den undersøgelse af metoden, som var blevet indgivet af to italienske eksportører (jf. beskrivelsen ovenfor), sine konklusioner op til revision og besluttede ikke længere at anvende metoden til justering af omkostninger og reducere toldsatserne for alle berørte eksportører.

Brasilien — Afslutning af en antidumpingundersøgelse af røntgenapparater uden indførelse af foranstaltninger

I februar 2017 afsluttede Brasilien antidumpingundersøgelsen af importen af **dental-røntgenapparater** fra Tyskland (EU's eksport af denne vare til Brasilien er på ca. 5 mio. EUR). I lyset af de argumenter, som Kommissionen og erhvervsgrenen forelagde (tre indgreb med fokus på de alvorlige mangler i forbindelse med analysen af mængde og prismæssige virkninger, skade og årsagssammenhæng), ændrede det brasilianske ministerium for handelsforanstaltninger (DECOM) sin foreløbige afgørelse og konkluderede, at den nationale erhvervsgren ikke havde lidt skade af den undersøgte import.

Tyrkiet — Mindre restriktiv form for beskyttelsesforanstaltninger

Tyrkiet indførte beskyttelsesforanstaltninger vedrørende import af **tapet**, herunder også import med oprindelse i EU (EU's eksport af denne vare til Tyrkiet er på ca. 13 mio. EUR). Kommissionen deltog på flere niveauer, herunder også i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger i Geneve. Efter omfattende kontakter accepterede de tyrkiske myndigheder til sidst i april 2017 at indføre et toldkontingent, der skulle gælde fra august 2016, og som i høj grad begrænser de negative økonomiske virkninger for EU's eksportører.

Marokko — Mindre restriktiv form for beskyttelsesforanstaltninger

Kommissionen greb ind, da Marokko indledte beskyttelsesforanstaltninger vedrørende **papir i ruller og pakker** (EU's eksport af denne vare til Marokko er på ca. 20 mio. EUR). Analysen af skade og årsagssammenhæng var ikke fyldestgørende, og den eneste indenlandske producent syntes at have problemer med kvalitet, tilgængelige mængder og leveringstid. Der blev derefter foreslået en faldende værditold, men Kommissionens og erhvervsgrænsens fælles bestræbelser og forskellige indgreb førte til et mindre restriktivt toldkontingent for EU's eksportører.

Tunesien — Ingen indførelse af foranstaltninger i tre beskyttelsesundersøgelser

Tunesien har indledt tre beskyttelsesundersøgelser i de seneste år: **glasflasker** og **fiberplader** i 2014 og **keramiske fliser** i 2015 (EU's eksport af disse tre varer til Tunesien er på ca. 70 mio. EUR). Kommissionen deltog aktivt, da alle tre sager blev indledt på meget spinkle grundlag. Den indenlandske erhvervsgræn led navnlig ikke alvorlig skade: problemerne skyldtes andre faktorer, som f.eks. en stigning i råvare- og energipriserne. Som følge af Kommissionens indgreb sammen med erhvervsgrænsen var indførelsen af foranstaltninger hidtil blevet undgået. Kommissionen fortsætter med at udøve pres, således at disse undersøgelser også formelt afsluttes.

Egypten — Afslutning af en beskyttelsesundersøgelse uden indførelse af foranstaltninger

Beskyttelsesundersøgelsen vedrørende importen af polyethylenterephthalat (**PET**) blev indledt i december 2015. Kommissionen greb ind flere gange for at fremhæve væsentlige mangler. Erhvervsgrænsen befandt sig i en opstartsfasen, og efter at produktionen påbegyndtes, steg importen ikke, men faldt faktisk. Endvidere viste de fleste indikatorer en positiv udvikling, navnlig for så vidt angår markedsandel (producenterne var nået op på 60 % inden for kun ét års produktion), og eventuelle vanskeligheder, som sagsøgeren blev konfronteret med, vedrørte opstartsfasen og ikke importstigningen. Undersøgelsen blev afsluttet uden indførelse af foranstaltninger i august 2016.

Tyrkiet — Afslutning uden indførelse af foranstaltninger i to beskyttelsesundersøgelser

I to beskyttelsesundersøgelser, **varmvalsede flade produkter af stål** og **mobiltelefoner**, erkendte de tyrkiske myndigheder endelig efter flere henvendelser fra Kommissionen i samarbejde med erhvervsgrænsen, at klagerne var ubegrundede. Derfor blev begge undersøgelser afsluttet uden indførelse af told.

Sydafrika — Lavere beskyttelsesforanstaltninger på frosne kyllinger

I december 2016 indførte Sydafrika en midlertidig beskyttelsestold på 13,9 % (værditold) for **frosne kyllinger** (EU's eksport af denne vare til Sydafrika beløber sig til ca. 200 mio. EUR).

Den samme vare har allerede været genstand for antidumpingforanstaltninger siden 2015. Efter en række indgreb fra Kommissionen var den midlertidige told betydeligt lavere end den, som oprindeligt var blevet foreslået af ansøgeren. Men sagen er stadig uafsluttet, og på tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport blev de to toldsatser stadig anvendt kumulativt.

New Zealand — Afslutning af antidumpingforanstaltninger over for spanske konserverede ferskner

I 2016 indledte New Zealand en udløbsundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført i 2011 på importen af **konserverede ferskner** fra Spanien. Imidlertid konkluderede de newzealandske myndigheder også efter indgreb fra Kommissionen i marts 2017, at tolden ikke længere var nødvendig, og den blev således ophævet.

5. AKTIVITET PÅ WTO-PLAN

Kommissionen er aktiv i WTO-regi med det formål at forsvare EU's interesser i specifikke sager og sikre fuld overholdelse af WTO-bestemmelserne. Hvis handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, der er indført af andre medlemmer, anses for at være i strid med WTO's regler, kan Kommissionen gøre indsigelse og anmode om nedsættelse af et panel.

Dette var tilfældet for antidumpingforanstaltninger, som Rusland havde indført over for importen af lette erhvervskøretøjer (DS479), hvorom der blev udstedt en panelrapport i januar 2017 (sagen blev nævnt i sidste års årsberetning). Panelet erklærede, at denne told var i strid med WTO's regler og erklærede sig enig med EU i alle proceduremæssige krav og anerkendte, at der var en række problemer i den analyse, som Rusland havde foretaget, navnlig fordi den så bort fra massiv overkapacitet i den indenlandske sektor for lette erhvervskøretøjer. I februar 2017 klagede Den Russiske Føderation imidlertid over panelets rapport på vegne af Den Eurasiske Økonomiske Union⁴.

For så vidt angår en anden sag, der også blev nævnt sidste år, nemlig antidumpingforanstaltninger indført af Kina over for importen af visse typer stålrør (DS460), gennemførte Kina den 22. august 2016 henstillingen fra WTO's tvistbilæggesinstans (DSB) og afsluttede foranstaltningerne som følge af afgørelsen i appelorganets rapport af oktober 2015.

Kommissionen deltager også aktivt som tredjepart i WTO-procedurer, der involverer andre WTO-medlemmer, for at håndtere og overvåge spørgsmål af systemisk interesse og slår til lyd for højere standarder inden for handelsbeskyttelsesundersøgelser på verdensplan.

I 2016 greb Kommissionen ind bl.a. i to WTO-tvister (DS464: USA — antidumping- og antisubsidieforanstaltninger vedrørende store vaskemaskiner fra Korea, og DS471: US — visse metoder og deres anvendelse på antidumpingforanstaltninger, der involverer Kina), hvor metoden til at fastlægge målrettet dumping og USA's anvendelse af nulstilling i antidumpingundersøgelser blev anfægtet. Appelorganets rapporter i begge tilfælde er af særlig betydning for EU, da denne metode, som kunstigt oppustede dumpingmargenerne, anvendes af USA også over for import fra EU.

Endelig deltager Kommissionen regelmæssigt i relevante WTO-udvalg i Genève. I antidumping- og antisubsidieudvalgene drøftes og gennemgås individuelle foranstaltninger, der træffes af andre WTO-medlemmer, i forbindelse med de halvårslige og månedlige rapporter til WTO. Kommissionen deltager systematisk og tager enkeltsager op, også i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger, som følge af den intensive brug af dette instrument, hvilket er et stort problem. Desuden deltager Kommissionen i en mere generel diskussionsgruppe om beskyttelsesspørgsmål, hvis hovedformål er at udveksle synspunkter om WTO-medlemmernes forskellige praksis.

⁴ Medlemmerne af Den Eurasiske Økonomiske Union (Eurasiske Økonomiske Union), er: Belarus, Kasakhstan, Rusland, Armenien og Kirgisistan.

6. KONKLUSION

Oplysninger og data i denne rapport viser, at handelsbeskyttelsesaktiviteterne i 2016 over for EU fortsat var omfattende og krævede en betydelig indsats fra Kommissionens tjenestegrene. Selv om Kommissionen udtrykker tilfredshed med det faldende antal nye undersøgelser og foranstaltninger over for EU, navnlig hvad angår beskyttelsesforanstaltninger, skal det bemærkes, at det samlede antal gældende foranstaltninger er steget i forhold til 2015 og nåede op på et særdeles højt niveau.

Sidste år var også kendetegnet ved de pågældende sagers øgede kompleksitet, som skyldtes forskellige faktorer, f.eks. den globale overkapacitet af stål og den politiske kontekst i visse tredjelande, hvor handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter kan få protektionistiske overtoner. Desuden har producenter i EU's medlemsstater, som står over for en række udfordringer på det indre marked, søgt efter eksportmarkeder for at nå målene for vækst og beskæftigelse, og er dermed oftere underlagt tredjelandes handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter.

Kommissionens tilgang, når den konfronteres med aktivitet i forbindelse med handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter mod EU's erhvervsgrøner fra tredjelande, er systematisk at gribe ind i verserende sager ved hjælp af tekniske indgreb, men den arbejder også på at opbygge en konstruktiv dialog med sine handelspartneres tjenestegrene for handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Dette bør bidrage til at udvikle velinformerede undersøgelsesmyndigheder, som er mere bevidste om vigtigheden af at overholde WTO's regler i forbindelse med undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter i deres egne lande.

I de seneste år har Kommissionens tekniske indgreb haft en stigende indflydelse i kraft af de erfaringer, der er opnået med tiden. Sammen med de politiske indgreb og formelle og uformelle kontakter med tredjelande har det ført til en række vigtige resultater. Mange af de problemstillinger, som er opstået tidligere, findes dog stadig.

I betragtning af det stadig mere komplekse og ofte politiserede globale handelsmiljø kan der forventes øget brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. I denne vanskelige kontekst vil Kommissionen koncentrere sin indsats, således at begrebet "brug" ikke bliver til "misbrug" af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Et tæt samspil med EU's erhvervsliv, individuelle EU-virksomheder og medlemsstaterne samt bilaterale drøftelser og udveksling af bedste praksis med tredjelande spiller en central rolle i Kommissionens bestræbelser.

Den globale handel, som løbende er blevet liberaliseret, og som rummer vigtige muligheder for interessenter, kan kun fungere på retfærdige vilkår. Handelspolitisk beskyttelse sikrer, at der findes retfærdige vilkår. I den henseende er det en integrerende del ikke bare af EU's handelspolitik, men også af andre vigtige partners handelspolitik.

* * *